

по желѣзницата, тогава когато руситѣ, нерасполагайки съ достатъчно подвиженъ материалъ, биха били почти не въ състояние да направятъ сѣщото; *ето причината поради която тѣ щяха да бждатъ длъжни да ни дадатъ едно рѣшително сражение.* А тъй като на тѣхъ би се паднало да атакуватъ при несравнено по-трудни условия за себе си, отъ колкото за насъ, *то човѣкъ лесно може да си представи, като какво би послѣдвало...*

И понеже тукъ ние изслѣдваме единъ конкретенъ случай, то къмъ тѣзи вѣроятности, *които можеха, които трѣбваше да се осществятъ при едно добро командване,* ще прибавимъ още и възможността за получаване подпора и отъ корпуса на Вейсель-паша, който, нѣколко деня прѣди събитията за които говоримъ, се остави на Шипка да бжде завързанъ като въ чуваль; да! нека си прѣдставимъ, че тѣзи 25,000 души, калени въ боеветѣ войници, би се присѣдинили къмъ нашитѣ 130 баталиона, и нека да погледнемъ тогава още единъ пътъ върху картата на великолѣпната тази централна позиция — съ прѣвъзходни отбранителни сектори — заета отъ такава една силна армия !

Кой би се поколебалъ да каже още веднажъ: какви благоприятни случаи сж били пропуснати! Кой не би направилъ единъ изводъ за бжджщето! Кой нѣма да потрепери при мисълта за възможността на подобна една отговорностъ въ бжджще! Кой отъ добросъвѣстнитѣ военни хора нѣма да се потруди да знае това, което трѣбва да знае, за да се осмѣли да играе въ такава една игра!

Дѣйствително, свѣтъ се завива на човѣка и го обзема ужасъ, когато си вспомни за онѣзи врѣмена и когато той вижда, въ какви ржцѣ е била повѣрена сждбата на Империята!